

Гринь Я.М.

студентка,

Університет державної фіскальної служби України

ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ

Однією з найбільш гострих проблем сьогодення в Україні є проблема зайнятості молоді. Щороку лави безробітних поповнюються випускниками вищих навчальних закладів, які безуспішно намагаються влаштуватися на роботу. Молодь має великий трудовий потенціал і здатність адаптуватися до будь-яких змін у діяльності підприємства: освоєння нових технологій, модернізації і комп'ютеризації діяльності тощо [9]. Сучасне покоління є найбільш освіченими за всю історію людства. Разом із цим воно є однією з найбільш уразливих груп на ринку праці. Маючи всі необхідні знання та переваги, молодь не має попиту на ньому.

Актуальність даної теми зумовлена тим, що молодь – це основа майбутнього трудового потенціалу країни. Саме тому проблема працевлаштування та зайнятості молоді є предметом дослідження вчених (економістів, демографів, психологів, соціологів), перебуває у фокусі уваги журналістів, представників державних установ та неурядових організацій. Досить ретельно ці проблеми викладені у працях таких науковців: Хмелюк А.В. [8]; Грішнова О.А. [1]; Онікієнко В.В, Дрозд О.М. [6]; Кудіна Л.І., Яцюк Л.С. [4].

Загальна чисельність безробітних у нашій країні у віці від 15 до 70 років за методологією МОП у 2014 р. становила 1 847,6 тис. осіб. При цьому, незважаючи на події на Сході України і в Криму, цей показник зріс порівняно з 2008 р. з 1 425,1 тис. осіб у до 1 847,6 тис. осіб, тобто з 8,2 до 9,3% від економічно активного населення. У той же час потреба в робочій силі скоротилася з 63,9 тис. осіб у 2010 році до 35,5 тис. осіб у 2014 році. Не дивлячись на таку негативну тенденцію, рівень зайнятості серед людей у віці 25 – 29 років в 2014 році досяг 71,6% від загальної кількості населення відповідної вікової групи, проте серед молодих людей від 15 до 24 років він склав усього 29,5% [3]. Дані представлено на рис. 1.

Молодь за весь час незалежного розвитку нашої молоді держави була однією з найбільш уразливих верств населення на ринку праці. Проте з настанням останньої економічної кризи ця проблема сягнула невидимих досі розмірів. Так, у 2015 році рівень безробіття серед молоді віком від 15 до 24 років розрахований за методологією МОП сягнув 22,4%, в той час як загальний рівень безробіття дорівнював лише 9,1%.

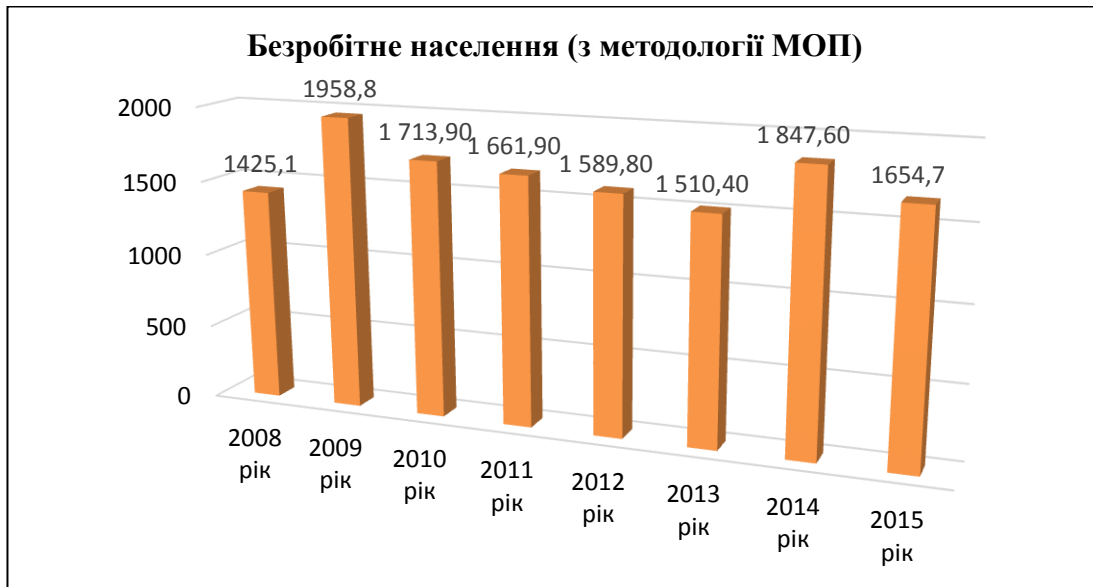

Рис. 1. Безробітне населення, тис. осіб

У той же час у старших вікових групах молоді – від 25 до 29 років та від 30 до 34 років, цей показник складає лише 11,2% та 9,7% відповідно. Отже, найбільш загрозливою є ситуація, що склалася у молодшій віковій групі, яка охоплює молодь у віці від 15 до 24 років [2]. Дані представлено на рис. 2.

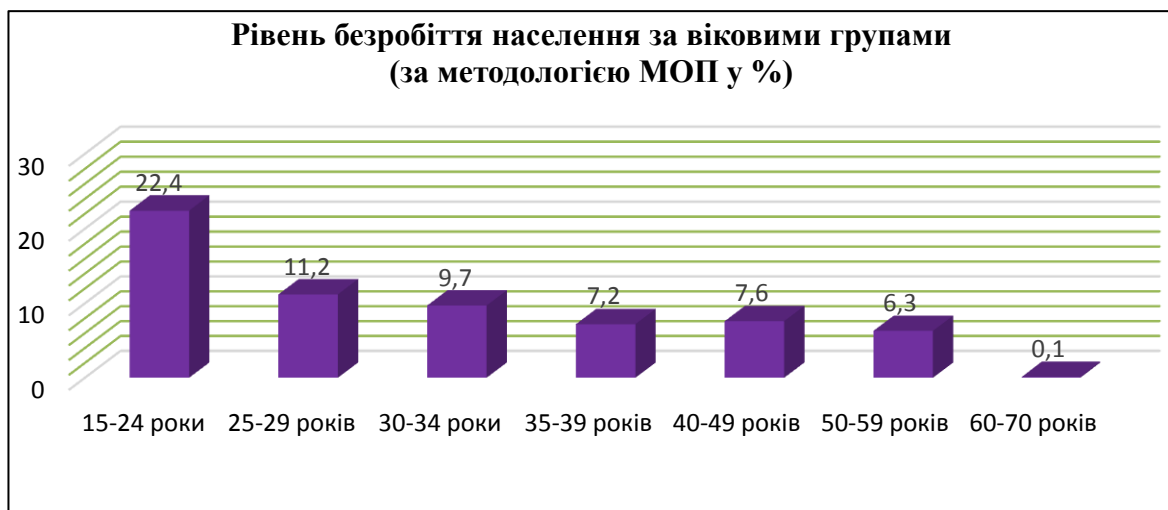

Рис. 2. Рівень безробіття за віковими групами за 2015 рік

Серед причин молодіжного безробіття в Україні дослідники виділяють такі:

- небажання роботодавців приймати на роботу недосвідчену та некваліфіковану молодь. Особливо це стосується молодих жінок, оскільки існує висока ймовірність, що вони братимуть відпустки по догляду за дитиною та лікарняні;

- відсутність дійових стимулів для роботодавців при працевлаштуванні молоді. У процесі трудової діяльності недосвідченого

молодого працівника є реальними ризики пошкодження засобів виробництва або інших фінансових збитків, а їх додаткове навчання за відсутності ефективної системи державних компенсацій спричиняє зайві витрати;

– суттєвий розрив між програмами навчання у ВНЗ і потребами підприємців. Невідповідність напрямів підготовки молодих фахівців потребам економіки призводить до професійно-кваліфікаційного дисбалансу на ринку праці;

– низькі офіційні зарплати для молодих працівників, які пропонуються на робочих вакансіях, і, відповідно, небажання молоді їх заповнювати [7].

Узагальнення фахової літератури дає підстави для наступних пропозицій, які б сприяли зменшенню рівня безробіття серед молоді віком від 15 до 24 років:

1) створення окремої біржі праці (або спеціальних відділів) саме для працевлаштування молоді;

2) розробка проектів, орієнтованих на фінансування активних заходів сприяння зайнятості серед молоді;

3) встановлення доплат до окладів молодим працівникам (даний захід може виступати певним стимулом до пошуку роботи молодими людьми);

4) розробка та впровадження дієвого механізму фінансової та іншої підтримки підприємств, установ та організації, які беруть участь у реалізації цієї програми з працевлаштування молоді [5].

Отже, можна зробити висновок, що наполегливість молоді, яка дійсно прагне працювати спільно з реалізацією ефективної молодіжної політики держави, спрямованої на одержання молодими людьми роботи з достатніми умовами праці призведуть до покращення ситуації з безробіттям молоді та підвищення рівня економічного розвитку держави в цілому. Ефективне вирішення проблеми працевлаштування молоді дасть поштовх до розвитку вітчизняної економіки, сприятиме становленню України як стабільної, розвиненої та квітучої держави.

Список використаних джерел:

1. Грішнова О. А. Економіка праці та соціально-трудові відносини / Олена Антонівна Грішнова. – Київ: Знання, 2004. – 536с. – (Сер. «Вищ. освіта ХХІ ст.»). – укр.

2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

3. Заярна Н.М. Проблеми працевлаштування молоді в Україні // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України. – 2015. – № 20.9. – С. 150.

4. Кудіна Л. І. Молодіжне безробіття та проблеми розвитку молодіжного підприємництва / Л. І. Кудіна, Л. С. Яцюк. – Київ: Молодіжна Альтернатива, 2010. – 112 с. – (Молоді автори).
5. Мельниченко О. Б. Оцінка молодіжного ринку праці України // Інноваційна економіка. – 2014. – № 52. – С. 115-116.
6. Онікієнко В. В. Соціально-економічні наслідки безробіття в Україні та шляхи його запобігання / В. В. Онікієнко. – Київ, 2013. – 55 с.
7. Торжевський М. В. Проблеми безробіття молоді та напрями їх вирішення // Економіка України. – 2014. – № 1 (626). – С. 89.
8. Хмелюк А. В. Статистичний аналіз безробіття в Україні : дис. канд. ек. наук : 08.03.01 / Хмелюк Альона Василівна – Київ, 2004.
9. Шевченко О. О. Основні проблеми працевлаштування молоді у системі споживчої кооперації України // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. – 2013. – № 23. – С. 193-194.

Зварич М.С.

аспірант,

Університет банківської справи

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ГРОМАДЯН ПРИ ФІНАНСУВАННІ БУДІВНИЦТВА ЖИТЛА В УКРАЇНІ

Побудова демократичної держави з соціально-орієнтованою ринковою економікою передбачає врахування потреб кожного суб'єкта економічних відносин, в тому числі окремо взятого домогосподарства як носія індивідуальних і суспільних інтересів. Інвестування фізичними особами житлового будівництва, а особливо питання захисту фінансових інтересів інвесторів залишається актуальним впродовж всього періоду незалежності України, оскільки тисячі сімей в очікуванні омріяного житла потрапили у пастку шахрайських схем або ж просто невдало вклали заощадження, обравши недобросовісного забудовника. Станом на 1 січня 2014 року в нашій державі налічувалося 4225 незавершених житлових будівель загальною площею 17,75 тис. м², з яких 1613 знаходилися у стадії будівництва, будівництво 2531 будівель тимчасово припинено (56,68 тис. м²), а 81 будівлю законсервовано (42,17 тис. м²) [1].

Проблема полягає в тому, що інвестиції українських громадян в житлове будівництво не захищені нічим, оскільки віддаючи забудовнику